

Jord- och skogsbruksutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om hantering av risker orsakade av främmande arter och lagar om ändring av naturvårdslagen och av jaktlagen

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om hantering av risker orsakade av främmande arter och lagar om ändring av naturvårdslagen och av jaktlagen (RP 82/2015 rd): Ärendet har remitterats till jord- och skogsbruksutskottet för betänkande och till miljöutskottet för utlåtande.

Utlåtande

Utlåtande har lämnats av
- miljöutskottet MiUU 10/2015 rd

Sakkunniga

Utskottet har hört

- lagstiftningsråd Pekka Kemppainen, jord- och skogsbruksministeriet
- biträdande avdelningschef Christian Krogell, jord- och skogsbruksministeriet
- konsultativ tjänsteman Johanna Niemivuo-Lahti, jord- och skogsbruksministeriet
- överinspektör Leena Lehtomaa, Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland
- enhetschef Hannu Kukkonen, Livsmedelssäkerhetsverket
- specialplanerare Tuula Kurikka, Forststyrelsen
- specialplanerare Marko Svensberg, Finlands viltcentral
- jurist Jenny Fredrikson, Centralförbundet för Fiskerihushållning
- specialsakkunnig Tapani Veistola, Finlands naturskyddsförbund rf
- utbildningschef Ere Grenfors, Finlands Jägarförbund.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- lagstiftningsråd Mikael Koillinen, justitieministeriet
- regeringsråd Lolan Eriksson, kommunikationsministeriet
- Naturrekursinstitutet
- Finlands skogscentral
- Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK rf
- Skogsindustrin rf.

Betänkande JsUB 8/2015 rd

Inget yttrande av
- Tullen.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att det stiftas en lag om hantering av risker orsakade av främmande arter. Genom lagen utfärdas kompletterande bestämmelser för genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter. Det föreslås också att naturvårdslagens nuvarande bestämmelser om begränsning av spridningen av arter av främmande ursprung överförs till den föreslagna lagen. I propositionen ingår därför ett förslag till lag om ändring av naturvårdslagen. Dessutom ska jaktlagen ändras.

Målet med Europeiska unionens förordning om invasiva främmande arter är att minska och förebygga de skador som dessa arter orsakar för den biologiska mångfalden och de ekosystemtjänster som baserar sig på den samt för människors hälsa, säkerhet och ekonomi. Förordningen gäller i första hand arter som orsakar så betydande skador att det anses nödvändigt att vidta åtgärder på unionsnivå för att förebygga dem. Dessa arter fastställs i en unionsförteckning som antas senare av kommissionen genom genomförandeakter. Medlemsstaterna kan tillämpa de bestämmelser som finns i förordningen också på invasiva främmande arter som de anser vara av nationell betydelse. Enligt förslaget får det föreskrivas om sådana arter genom förordning av statsrådet.

Jord- och skogsbruksministeriet ska enligt förslaget styra hanteringen av de risker som invasiva främmande arter orsakar i enlighet med EU-förordningen och den föreslagna verkställighetslagen i samarbete med kommunikationsministeriet och miljöministeriet. De myndighetsuppgifter som hör till verkställigheten ska skötas av närings-, trafik- och miljöcentralen samt av Tullen och Regionförvaltningsverket i Södra Finland. Naturresursinstitutet och Finlands miljöcentral ska svara för de planerings- och sakkunniguppgifter som verkställigheten kräver.

Enligt förslaget ska det för fastighetsägare och fastighetsinnehavare föreskrivas en skyldighet att under vissa förutsättningar utrota sådana på fastigheten förekommande invasiva främmande arter som ingår i unionsförteckningen eller som det föreskrivs om genom förordning av statsrådet eller att begränsa spridningen av sådana arter. Om man vet att en sådan art i allmänhet sprids med något material, t.ex. med växtplantor eller med jordmaterial, föreskrivs det att aktörer som yrkesmässigt hanterar materialet ska vara skyldiga att förhindra den invasiva främmande arten från att sprida sig utanför det område som aktören innehar.

Genom den föreslagna nya lagen införs det också bötesstraff för överträdelse av de förbud som det föreskrivs om i förordningen om invasiva främmande arter och den föreslagna lagen.

Enligt förordningen om invasiva främmande arter ska medlemsstaterna senast den 2 januari 2016 ha infört fungerande strukturer för att förhindra introduktion i unionen av invasiva främmande arter som ingår i unionsförteckningen. Medlemsstaterna ska senast nämnda datum också informera kommissionen om de bestämmelser som tillämpas på överträdelser av förordningen. De lagar som ingår i propositionen avses därför träda i kraft senast den 1 januari 2016.

Betänkande JsUB 8/2015 rd

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Sammantaget anser utskottet att propositionen behövs och fyller sitt syfte. Utskottet tillstyrker lagförslaget, men med följande ändringsförslag.

Allmänt

Utskottet konstaterar att främmande arter är arter som har spridit sig från sitt naturliga utbredningsområde till nya områden med människan, antingen oavsiktligt eller avsiktligt. Regeringen föreslår att det stiftas en ny lag om hantering av risker orsakade av främmande arter med kompletterande bestämmelser för verkställande av förordningen (EU) nr 1143/2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter. I lagen föreskrivs också om vissa andra åtgärder för att på nationell nivå minska och förebygga de skador som främmande arter orsakar. Det föreslås också att naturvårdslagens nuvarande bestämmelser om begränsning av spridningen av arter av främmande ursprung överförs till den föreslagna lagen och att jaktlagen ändras. Utskottet konstaterar att den gällande lagstiftningen om främmande arter är splittrad och innehåller klara brister särskilt i fråga om riskhanteringen.

Det är nödvändigt att lagstifta om främmande arter och därigenom göra det möjligt att förebygga och bekämpa de skador som främmande arter orsakar. Normalt har främmande arter svårt att anpassa sig till den nya livsmiljön och dör snabbt ut. En del främmande arter har dock stor framgång i den nya miljön och orsakar allvarlig skada för ursprungliga arter, ekosystemen, odlingsväxterna och skogsbruket. Invasiva arter kan också förorsaka betydande ekonomisk skada genom att påverka människors, djurs eller växters hälsa eller fastigheters värde. Efter utplåningen och splittringen av livsmiljöer utgör de invasiva främmande arterna det globalt sett näst största hotet mot den biologiska mångfalden. Främmande arter är också den största orsaken bakom utrotning av ursprungliga arter.

Det uppskattas att det för närvarande i Europa finns cirka 11 000 främmande arter, varav sannolikt 10–15 procent orsakar ekologisk och ekonomisk skada. Storleken på skadorna har uppskattats till minst 12,5 miljarder euro per år. De invasiva främmande arterna orsakar också i Finland stora skador för mångfalden och ekonomin. Någon samlad bedömning av skadornas värde har dock inte gjorts. Enligt jord- och skogsbruksministeriets nationella strategi för främmande arter från 2012 finns det i Finland 157 invasiva främmande arter som orsakar skada och 123 arter som kräver observation eller är lokalt skadliga.

Globaliseringen, ökande internationell handel och trafik samt ökande turism och den spontana införseln av växter och organismer i samband med detta ökar möjligheterna för främmande arter att spridas. Många ekosystem som har modifierats av människan, såsom trädgårdar och grönområden, är gynnsamma områden för främmande arter att rota sig och sprida sig i. Främmande arter förs oavsiktligt från ett land till ett annat till exempel i form av frön, ägg, sjukdomar eller parasiter eller tillsammans med andra arter. Att fartygstrafiken har ökat är en betydande faktor som inverkat på spridningen av främmande arter. De kan t.ex. sprida sig från ett havsområdet till ett annat via fartygs ballastvatten eller fästa på skrovet. Främmande arter som avsiktligt importeras till Finland är speciellt nyttoväxter för odling och som prydnadsväxter, som källa till bioenergi, fiskarter för vattenbruk, viltarter för jakt och ett stort antal olika sällskapsdjur.

Betänkande JsUB 8/2015 rd

Utskottet bedömer att det i regel är svårt eller rentav omöjligt att i efterhand minska skadorna av invasiva främmande arter med kraftig utbredning och att bekämpningskostnaderna ofta blir mycket höga. Utskottet understryker att det är också ekonomiskt lönsamt att identifiera invasiva arter och förhindra spridningen av dem på ett så tidigt stadium som möjligt.

Artförteckningen i EU-förordningen om invasiva främmande arter

EU-förordningen om invasiva främmande arter syftar till att förhindra både avsiktlig och oavsiktlig införsel av invasiva främmande arter till EU:s territorium och att sådana arter släpps ut i miljön. Utskottet konstaterar att förordningens tillämpningsområde dock inte omfattar nya arter som ändrar sitt naturliga utbredningsområde utan mänsklig aktivitet, till följd av förändrade ekologiska villkor och klimatförändring.

Förordningen tillämpas på invasiva främmande arter av unionsbetydelse. Arterna specificeras i en av kommissionen godkänd förteckning (unionsförteckningen). I förteckningen kan upptas främmande arter som hotar biologisk mångfald och kräver samordnade åtgärder på unionsnivå. Utskottet anser att kommissionens förslag till EU:s förteckning över främmande arter är begränsad ur ett finländskt perspektiv och att det därför är viktigt med en tillräckligt bred komplettering av artförteckningen genom en nationell förordning.

Åtgärder för att bekämpa skadliga verkningar av invasiva främmande arter är enligt förordningen utrotning av arten, populationsbegränsning och inneslutning av en population. De åtgärder som enligt EU-förordningen om främmande arter förutsätter i fråga om de arter som tagits upp i unionsförteckningen är förpliktande. Det finns risk för att en allt större del av de knappa myndighetsresurserna i fortsättningen kommer att styras till uppföljningen, bekämpningen och rapporteringen i fråga om de arter som prioriteras av EU, medan arter som är särskilt skadliga för den biologiska mångfalden i Finland ges mindre uppmärksamhet. Utskottet ser det som nödvändigt att i bekämpningen av främmande arter hitta en balans mellan arter som upptas i unionsförteckningen och arter som på nationell nivå klassats som skadliga.

Finlands nationella förteckning över främmande arter

Utskottet konstaterar att ett viktigt syfte med förslaget är att förbättra den nationella hanteringen av risker från främmande arter genom att de arter som kan orsaka skada förs in på den nationella förteckning över invasiva främmande arter av nationell betydelse som det ska föreskrivas om genom förordning av statsrådet. Samtidigt föreslås att den prövning av tillstånd för införsel av fågel- eller däggdjursarter enligt 42 § i jaktlagen som görs från fall till fall ska slopas.

Enligt 11 § i lagförslaget får genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om invasiva främmande arter av nationell betydelse som inte ingår i unionsförteckningen men som i Finland kan orsaka skada för den biologiska mångfalden eller annan skada på vilda organismer eller medföra fara för hälsa eller säkerhet. Såsom annan skada på vilda organismer enligt paragrafens 1 mom. kan enligt propositionsmotiven betraktas t.ex. det att arten, om den råkar komma ut i frihet, kan korsa sig med i naturtillstånd levande arter i Finland, livnära sig på eller annars jaga vilda arter och därmed försvaga deras bestånd eller sprida sjukdomar som är skadliga för vilda arter.

Betänkande JsUB 8/2015 rd

Utskottet konstaterar att skaderisken i dag gäller till exempel individer av främmande arter som förs in i Finland som sällskapsdjur och som rymmer ut i miljön.

Enligt 11 § 2 mom. 1 punkten i lagförslaget ska det alltid vara förbjudet att släppa ut en invasiv främmande art av nationell betydelse i miljön. Enligt 2 punkten i samma moment får invasiva främmande arter av nationell betydelse inte avsiktligt importeras från ett land utanför EU eller från en medlemsstat i EU, innehas, födas upp eller odlas, transporteras, släppas ut på marknaden, förmedlas eller säljas eller på annat sätt överlåtas. Utskottet fäster uppmärksamhet vid att invasiva främmande arter som upptas i den nationella förteckningen enligt propositionen alltså ska kunna beläggas med samma importförbud och andra begränsningar som arterna i unionsförteckningen.

Utskottet ser det som viktigt att säkerställa att det i gränsområdet mellan lagstiftningen om främmande arter och s.k. fridlysta CITES-arter inte uppstår luckor som gör det möjligt att till exempel införa sällskapsdjur som kan förorsaka betydande skada. Arterna i den nationella förteckningen över främmande arter måste vid behov kunna klassificeras på artgruppsnivå, varvid man kan undvika en ständig uppdatering av förteckningen. I fråga om till exempel varghybrider, mink och mårddhund är det nödvändigt att utreda förutsättningarna för att genom statsrådsförordning klassificera dem som främmande arter av nationell betydelse som orsakar skada, eftersom de i Finland kan orsaka stora skador på biodiversiteten. Utskottet understryker vidare att skador orsakade av nationellt särskilt skadliga invasiva främmande arter måste kunna förhindras genom kostnadseffektiva åtgärder mot den specifika arten.

Enligt riktlinjerna i förvaltningsplanen för vargstammen i Finland från 2015 ska ny lagstiftning tas fram för införsel och uppfödning av hybrider av hund och varg. Detaljerna i regleringen utarbetas i samband med översynen av lagstiftningen om djurskydd, jakt och främmande arter. I den gällande lagstiftningen saknas bestämmelser som ger rättslig grund att förbjuda införsel, innehav, förmedling och försäljning som sällskaps- eller hobbydjur av korsningar där föräldrarna i föregående fyra generationer är individer av vilda arter. I en rekommendation från den ständiga kommitté som tillsatts med stöd av konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter granskas också ställningen för hybrider av hund och varg som hålls som sällskapsdjur. Kommittén rekommenderar förbud mot eller en begränsning av innehav av varghybrider som uppföds som sällskapsdjur. Utskottet konstaterar att det genetiska skyddet för vargstammen kan stärkas om varghybriderna definieras som en skadlig främmande art.

I fråga om varghybrider som sporadiskt förekommer i naturen sägs det i förvaltningsplanen för vargstammen att misstankar om varghybrider som förekommer i naturen ska bekräftas på basis av DNA-analyser och individerna elimineras med Finlands viltcentralers tillstånd. Enligt förvaltningsplanen elimineras hybridindivider av storviltsassistansfunktionärerna. Utskottet ser det som angeläget att jaktlagstiftningen ändras så att Finlands viltcentral får ett klart bemyndigande att bevilja tillstånd för att eliminera en korsning mellan hund och varg i naturen.

Även om några fall av hybrider konstaterats i Finland och det finns en risk för att varghybrider vandrar in från till exempel Ryssland, kan vilda varghybrider enligt Naturresursinstitutet för närvarande inte anses utgöra något betydande hot eller problem mot Finlands vargstam. Det har med säkerhet konstaterats endast tre varghundkorsningar på 2000-talet. För att snabbt och kostnadseffektivt

Betänkande JsUB 8/2015 rd

fektivt kunna reagera på eventuella problem krävs regelbunden och omfattande insamling av DNA-prover, offentlighet för kontrollmaterial och tillförlitlig uppskattning och undersökning av vargstammens storlek.

En effektiv begränsning av mårddundsstammen är särskilt viktig för att skydda bland annat sjöfåglar och skogshönsfåglar och förebygga spridandet av sorkechinokock. Om sorkechinokocken sprids försvåras utnyttjandet av skogsbär, vilket har en tämligen stor betydelse för naturnäringarna och livsmedelssäkerheten. Det bör också påpekas att mårddunden sprider sig från Finland till Sverige. Utskottet ser det som viktigt med en fortsatt effektiv jakt på mårddhund.

Verkställigheten av lagen om främmande arter

De myndighetsuppgifter som hör till verkställigheten av EU-förordningen om främmande arter och den föreslagna lagen om främmande arter ska skötas av närings-, trafik- och miljöcentralen och av Tullen och Regionförvaltningsverket i Södra Finland. Naturresursinstitutet och Finlands miljöcentral ska svara för de planerings- och sakkunniguppgifter som verkställigheten kräver. De uppgifter som hör till verkställigheten motsvarar till sitt innehåll de myndighets- och expertuppgifter som med stöd av andra lagar hör till dessa myndigheter och verk.

Utskottet konstaterar att närings-, trafik- och miljöcentralen i praktiken kommer att sköta merparten av de myndighetsuppgifter som hör till verkställigheten av EU-förordningen och den föreslagna lagen. Ett mål med propositionen är att ordna verkställigheten av förordningen om invasiva främmande arter och den föreslagna lagen som en del av nuvarande motsvarande myndighetsuppgifter, så att den administrativa bördan inte ökar i någon betydande grad. Utskottet menar att målet pekar i rätt riktning men konstaterar att det är svårt att bedöma hur mycket arbete och resurser verkställigheten av lagen kommer att kräva. Eftersom kommunerna inte kommer att ha några direkta uppgifter i anknytning till lagen om främmande arter är närings-, trafik- och miljöcentralerna också för medborgarna den myndighet som i första hand ger information om främmande arter. Rådgivning, information och kundservice utgör centrala element i bekämpningen av invasiva främmande arter och kommer åtminstone inledningsvis att kräva en omfördelning av resurserna. Det har på senare tid gjorts personalminskningar vid närings-, trafik- och miljöcentralerna. Därför måste arbetsmängden uppskattas och uppgifterna fördelas på ett ändamålsenligt sätt mellan de olika ansvarsområdena vid närings-, trafik- och miljöcentralerna.

I 42 § i jaktlagen föreslås ett tillståndsförfarande för införsel och utsättande i frihet av vilt och viltbestånd av främmande ursprung. Enligt utskottets bedömning kan förfarandet ytterligare strömlinjeföras genom att slopa det föreslagna kravet på att utlåtande ska begäras av Finlands miljöcentral. I stället för utlåtanden om enskilda tillståndsärenden kunde de berörda myndigheterna inom sig förhandla om riktlinjerna. Det skulle minska byråkratin och tillåta snabbare beslut och kundservice. Utskottet föreslår att paragrafen preciseras på det sätt som närmare presenteras i detaljmotiven.

Bekämpning av främmande arter genom jakt

Utskottet understryker att det vid bekämpning av främmande däggdjursarter ofta gäller att engagera jägare och andra lokala parter i frivillig skötsel av närmiljön och i skyddet av biodiversitet.

Betänkande JsUB 8/2015 rd

ten. Bekämpningen av skadliga däggdjursarter sker i dag nästan enbart genom frivilliga insatser av jägare. Det är därför mycket viktigt att utveckla verksamheten och se till att jägarna är motiverade för viltvården. De mest kostnadseffektiva åtgärderna är de som planeras av professionella inom viltbranschen och iscensätts av jägarna.

Enligt motiven till 16 § 3 mom. i lagförslaget får man för fångst av främmande arter som klassificerats som skadliga också använda artificiella ljuskällor och anordningar för belysning av målet och speglar och andra bländande anordningar samt även mekaniska anordningar som åstadkommer ljud. Utskottet ser det som ytterst angeläget att tillåta användning av dessa hjälpmedel så att skadliga främmande arter som till exempel mink och mårhund kan jagas effektivare.

Utskottet uttrycker sin oro över att det i de naturskyddsområden och nationalparker där jakt är förbjuden är svårt att i tillräcklig grad motivera frivilliga jägare till fångst av invasiva främmande arter. De här områdena är av central vikt för skyddet av biodiversiteten. Därför bör det bli tillåtet att i dem effektivare än i dag eliminera främmande däggdjursarter. Det är angeläget att vid nästa översyn av naturvårdslagen se till att fångsten av skadliga främmande arter alltid är tillåten i naturskyddsområden utan någon tillståndsbyråkrati. Jakt för att reducera beståndet av främmande arter bör endast kunna förbjudas i undantagsfall, om skyddet av området kräver det.

Fastighetsägarens ansvar

Om en invasiv främmande art som ingår i unionsförteckningen eller en invasiv främmande art av nationell betydelse förekommer på en fastighet, ska enligt 4 § i lagförslaget fastighetens ägare eller innehavare se till att skäligen åtgärder vidtas för att utrota eller innesluta arten, om förekomst av den invasiva främmande arten eller spridning av den kan orsaka betydande skada för den biologiska mångfalden eller medföra fara för hälsa eller säkerhet. Utskottet påpekar att utrotningskyldigheten särskilt förutsätter att förekomsten kan utrotas eller inneslutas med skäligen åtgärder.

Fastighetsägarens omsorgsplikt gäller de invasiva främmande arter som ingår i den unionsförteckning som antagits av kommissionen samt invasiva främmande arter av nationell betydelse, som det ska föreskrivas om genom förordning av statsrådet i enlighet med 11 § i den föreslagna lagen. Utskottet konstaterar vidare att den nya omsorgsplikten förutsätter att privatpersoner, organisationer och företag och offentliga samfund övervakar förekomsten av invasiva främmande arter på sina områden noggrannare än i nuläget och att de gör en bedömning av behovet att utrota arter.

Omsorgsplikt, tillsyn och information

Utskottet understryker att propositionen utökar samtliga involverade parter ansvar i bekämpningen av invasiva främmande arter, vilket är viktigt för en framgångsrik bekämpning av främmande arter. En reglering av avsiktlig införsel av arter i nyttsyfte lyckas ofta genom lagstiftning och tillståndsförfaranden. Därutöver behövs dock absolut också frivilliga handlingssystem; till exempel kan frivilliga åtgärder på plantskolorna effektivt hindra spridningen av främmande växtarter. Propositionen utgår från att riskerna i anslutning till invasiva främmande arter bäst kan hanteras dels genom begränsningar, dels också genom information och rådgivning och ett nära samarbete mellan myndigheterna, medborgarna, organisationerna och branschföretagen.

Betänkande JsUB 8/2015 rd

Utskottet anser att den ofrivilliga införseln av främmande arter är svårare att kontrollera och ingripa mot. Därför måste man ha god kännedom om de ofrivilliga spridningsvägarna. Främmande arter kan spridas med en mängd införda produkter och ämnen (t.ex. plantor, jordmaterial och träförpackningar). Utskottet understryker att också en minskning av den ofrivilliga införseln kräver effektiv information om riskerna med införsel av främmande arter och om de möjliga spridningsvägarna. Vidare förutsätts aktiv tillsyn. Detta kräver tillräckliga resurser och ett nära samarbete. I det förebyggande arbetet är det enligt utskottet viktigt att iaktta försiktighetsprincipen och undvika risker.

Den nationella portalen för främmande arter som tagits fram i samarbete mellan olika intressenter bör vidareutvecklas. Den bör också göras betydligt mer känd för allmänheten. I anslutning till portalen utvecklas som bäst ett uppföljningssystem för invasiva främmande arter. Med hjälp av detta kan man centralt samla in och registrera data om förekomsten av främmande arter. Förekomsten av nya främmande arter kommer att följas upp med hjälp av en mekanism för tidig upptäckt, vilken kommer att byggas upp i anslutning till portalen för främmande arter. Målsättningen är att konstatera förekomsten av en eller flera individer av en främmande art i Finland eller närområdena redan innan arten spridit sig längre och att informationen om detta snabbt ska föras vidare till den ansvariga myndigheten. Utskottet framhåller också att myndigheterna vid behov ska ha lämpliga beredskapsplaner för snabba insatser, om situationens allvar kräver det.

DETALJMOTIVERING

1. Lag om hantering av risker orsakade av främmande arter

11 §. Invasiva främmande arter av nationell betydelse. Enligt föreslagna 3 mom. utfärdar statsrådet genom förordning bestämmelser om de arter som är invasiva främmande arter av nationell betydelse eller om de artgrupper vars arter är invasiva främmande arter av nationell betydelse. Bemyndigandet utgår från 1 mom. i samma paragraf. Enligt det ska man som en invasiv främmande art av nationell betydelse betrakta en invasiv främmande art som inte ingår i unionsförteckningen och som på grundval av tillgängliga vetenskapliga belägg kan orsaka betydande skada för den biologiska mångfalden eller annan skada på vilda organismer eller fara för hälsa eller säkerhet.

Utskottet menar att bemyndigandet måste preciseras utifrån grundlagsutskottets praxis. Ett öppet och ospecificerat bemyndigande att avvika från lagens bestämmelser uppfyller inte grundlagens krav. Utskottet föreslår att ordet "närmare" fogas till den första meningen i 11 § 3 mom. och att bemyndigandet att utfärda förordning i momentets sista mening preciseras så att den övergångsperiod om vilken det föreskrivs genom förordning får vara högst två år från det att förordningen trätt i kraft. Om det förbud som avses i 2 mom. 2 punkten gäller en djurart, får det genom förordning föreskrivas att ägaren får hålla djuret i sin besittning tills det dör en naturlig död.

14 §. Rätt att få uppgifter och utföra inspektion. Utskottet konstaterar att det i samband med inspektioner med karaktären av tillsyn är nödvändigt att hänvisa till bestämmelserna i 39 § i förvaltningslagen om förfarandet vid inspektioner i samband med behandlingen av förvaltningsärenden.

Betänkande JsUB 8/2015 rd

den. Utskottet föreslår att 14 § kompletteras så att det till 3 mom. fogas en hänvisning till 39 § i förvaltningslagen. De föreslagna 3 och 4 mom. blir då 4 och 5 mom.

19 §. Ändringssökande. Med tanke på enhetligheten i systemet med besvärstillstånd är det ändamålsenligt att ärenden som anknyter till lagen om främmande arter ingår i systemet. De rättsmedel som föregår högsta rättsinstans kan i de flesta fall anses tillräckliga. Utskottet föreslår därför att 1 mom. kompletteras med ett krav på besvärstillstånd av högsta förvaltningsdomstolen.

23 §. Ikraftträdande. Enligt den föreslagna 23 § träder 4 och 5 § i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet. Enligt 79 § 3 mom. i grundlagen ska det framgå av en lag när den träder i kraft. Av särskilda skäl kan det anges i en lag att tidpunkten för ikraftträdandet bestäms genom förordning. De skäl som anges i propositionsmotiven och som anknyter till tidsplanen för vissa administrativa åtgärder har i grundlagsutskottets praxis inte ansetts uppfylla kravet på särskilda skäl.

De för verkställigheten av bestämmelserna behövliga utredningarna och uppgifterna om vilka åtgärder som lämpar sig för hanteringen av invasiva främmande arter samt om kostnaderna för åtgärderna och deras kostnadseffektivitet är ännu inte till alla delar tillgängliga och det krävs ytterligare tid för att specificera dem. Enligt vad utskottet erfar kommer uppgifterna och utredningarna att bli klara under nästa år. Utskottet föreslår därför att det i stället för genom förordning av statsrådet föreskrivs om ikraftträdandet av 4 och 5 § på så sätt att 4 och 5 § träder i kraft den 1 januari 2017, dvs. ett år efter det att lagen trätt i kraft.

3. Lag om ändring av 42 och 75 § i jaktlagen

42 §. Införsel och utsättande i frihet av vilt och viltbestånd av främmande ursprung. Utskottet föreslår att det tillståndsförfarande för införsel och utsättande i frihet av vilt och viltbestånd av främmande ursprung som avses i 42 § i jaktlagen lindras genom ett slopande av det föreslagna kravet på att utlåtande ska begäras av Finlands miljöcentral. Utskottet menar att frågan kunde ordnas genom snabba förhandlingar om riktlinjerna och genom informationsutbyte mellan myndigheterna i stället för genom obligatoriska utlåtanden om enskilda tillståndsärenden. Det skulle också tillåta snabbare beslut och kundservice.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Jord- och skogsbruksutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 2 i proposition RP 82/2015 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 1 och 3 i proposition RP 82/2015 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Betänkande JsUB 8/2015 rd

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om hantering av risker orsakade av främmande arter

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

Denna lag innehåller kompletterande bestämmelser om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter (*förordningen om invasiva främmande arter*).

I denna lag föreskrivs också om vissa andra åtgärder för att förebygga och minska de skadliga verkningar som orsakas av främmande arter.

2 §

Definitioner

Definitioner av främmande art, invasiv främmande art, biologisk mångfald, utrotning och inneslutning finns i artikel 3 i förordningen om invasiva främmande arter.

I denna lag avses med

1) *invasiv främmande art som ingår i unionsförteckningen* en invasiv främmande art som ingår i den förteckning över invasiva främmande arter av unionsbetydelse som avses i artikel 4.1 i förordningen om invasiva främmande arter,

2) *aktör* en fysisk eller juridisk person som yrkesmässigt producerar, lagrar, släpper ut på marknaden, transporterar, förmedlar eller säljer eller på annat sätt överlåter produkter eller material med vilka en sådan invasiv främmande art som ingår i unionsförteckningen, eller en sådan invasiv främmande art av nationell betydelse som anges genom förordning av statsrådet med stöd av 11 § 3 mom., utifrån allmänt tillgänglig information sannolikt kan spridas ut i miljön.

Betänkande JsUB 8/2015 rd

3 §

Förbud mot att släppa ut främmande arter i miljön

En främmande art får inte hållas, födas upp eller odlas, planteras, sås eller på annat motsvarande sätt behandlas så att den kan komma ut i miljön.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller inte

1) plantering av växtplantor eller sådd av växtfrön på gårdsområden, åkrar eller byggda områden, om det inte finns någon risk för att arten sprider sig utanför planterings- eller såddområdet,

2) plantering av trädplantor eller sådd av trädfrön på det sätt som föreskrivs i skogslagen (1093/1996),

3) utsättande i frihet av vilt och viltbestånd av främmande ursprung med tillstånd av Finlands viltcentral enligt 42 § i jaktlagen (615/1993),

4) utplantering av fisk och kräftor samt införsel och utsläppande i naturliga vatten av andra än i Finland i vilt tillstånd förekommande fisk- eller kräftarter eller fisk- eller kräftbestånd eller könsceller av dem, när det är tillåtet med stöd av lagen om fiske (379/2015),

5) användning av makroorganismer som anses vara främmande arter för biologisk bekämpning eller pollinering när det är tillåtet med stöd av 9 a och 9 b § i lagen om skydd för växters sundhet (702/2003).

4 §

Fastighetsägares eller fastighetsinnehavares omsorgsplikt

Om en invasiv främmande art som ingår i unionsförteckningen eller en invasiv främmande art av nationell betydelse förekommer på en fastighet, ska fastighetens ägare eller innehavare se till att skäligen åtgärder vidtas för att utrota eller innesluta arten, om förekomst av den invasiva främmande arten eller spridning av den kan orsaka betydande skada för den biologiska mångfalden eller medföra fara för hälsa eller säkerhet.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller inte fåglar eller däggdjur.

Vid bedömningen av om de åtgärder som avses i 1 mom. är skäligen ska hänsyn tas till vilka sedvanliga metoder som kan användas för utrotning eller inneslutning av den invasiva främmande arten, vilka kostnaderna för åtgärderna är och den nytta som kan fås med åtgärderna i förhållande till kostnaderna.

5 §

Aktörers omsorgsplikt

En aktör ska se till att det i produkter eller material som aktören producerar, lagrar, släpper ut på marknaden, transporterar, förmedlar, säljer eller på annat sätt överlåter inte finns invasiva främmande arter som ingår i unionsförteckningen eller invasiva främmande arter av nationell betydelse som med produkten eller materialet kan sprida sig utanför det område som aktören innehar.

Det som i 1 mom. föreskrivs om aktörens omsorgsplikt gäller inte lagring eller transport av varan eller materialet för någon annans räkning.

Betänkande JsUB 8/2015 rd

6 §

Allmän styrning

Jord- och skogsbruksministeriet styr och följer verkställigheten av denna lag i samarbete med kommunikationsministeriet och miljöministeriet.

7 §

Myndigheter

Närings-, trafik- och miljöcentralen utövar tillsyn över efterlevnaden av förordningen om invasiva främmande arter och denna lag, om inte något annat föreskrivs nedan i denna paragraf. Närings-, trafik- och miljöcentralen fattar beslut om genomförande av snabba utrotningsåtgärder i enlighet med artiklarna 17 och 18 i förordningen om invasiva främmande arter.

Tullen utövar tillsyn över importen enligt artikel 15 i förordningen om invasiva främmande arter och över att det importförbud från ett land utanför Europeiska unionen som avses i 11 § 2 mom. 2 punkten i denna lag följs.

Regionförvaltningsverket i Södra Finland är tillståndsmyndighet enligt artiklarna 8 och 9 i förordningen om invasiva främmande arter samt svarar för tillsynen över de verksamhetsställen som avses i tillstånden.

8 §

Naturresursinstitutets och Finlands miljöcentralers uppgifter

Naturresursinstitutet sköter de uppgifter institutet har enligt gällande bestämmelser med avseende på verkställigheten av denna lag.

Finlands miljöcentral producerar inom sitt ansvarsområde de sakkunnigtjänster som behövs för verkställigheten av denna lag.

9 §

Planer

Jord- och skogsbruksministeriet ska godkänna handlingsplanen enligt artikel 13 och planen om hanteringsåtgärder enligt artikel 19 i förordningen om invasiva främmande arter. När planerna bereds ska de myndigheter och intressegrupper vilkas rätt eller fördel ärendet berör samt de riksomfattande föreningar och stiftelser som avses i 186 § i miljöskyddslagen (527/2014) ges tillfälle att avge utlåtande om utkastet till planer. Utkastet ska publiceras i det allmänna datanätet och allmänheten ska i tillräckligt god tid ges tillfälle att framföra sina åsikter. Information om en godkänd plan med tillhörande motivering samt om hur de framförda åsikterna har blivit beaktade ska ges i det allmänna datanätet.

Betänkande JsUB 8/2015 rd

10 §

Godkännanden

Jord- och skogsbruksministeriet får hos Europeiska kommissionen ansöka om godkännanden enligt artikel 9 i förordningen om invasiva främmande arter.

11 §

Invasiva främmande arter av nationell betydelse

Som en invasiv främmande art av nationell betydelse betraktas en invasiv främmande art som inte ingår i unionsförteckningen och som på grundval av tillgängliga vetenskapliga belägg kan orsaka betydande skada för den biologiska mångfalden eller annan skada på vilda organismer eller medföra fara för hälsa eller säkerhet.

Invasiva främmande arter av nationell betydelse får inte

- 1) släppas ut i miljön,
- 2) avsiktligt importeras från ett land utanför Europeiska unionen eller från en medlemsstat i Europeiska unionen, innehas, födas upp eller odlas, transporteras, släppas ut på marknaden, förmedlas eller säljas eller på annat sätt överlåtas.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de arter som är invasiva främmande arter av nationell betydelse eller om de artgrupper vars arter är invasiva främmande arter av nationell betydelse. Genom förordning av statsrådet får det föreskrivas att det förbud som avses i 2 mom. 2 punkten eller en skyldighet enligt 4 eller 5 § inte ska tillämpas på en invasiv främmande art eller på användningen av den i visst syfte i hela landet eller i någon del av landet, om tillämpningen av förbudet eller skyldigheten inte kan anses motiverad för att minska sådan i 1 mom. avsedd skada eller fara som arten orsakar. Genom förordning av statsrådet får det också föreskrivas att något av de förbud som avses i 2 mom. 2 punkten inte under en övergångsperiod som anges i förordningen ska tillämpas på de individer av en art som innehavaren har fått i sin besittning före ikraftträdandet av förordningen. En sådan övergångsperiod får uppgå till högst två år från det att förordningen trätt i kraft. Om det förbud som avses i 2 mom. 2 punkten gäller en djurart, får det genom förordning föreskrivas att ägaren får hålla djuret i sin besittning tills det dör en naturlig död.

12 §

Tillståndsansökan och bestämmelser i tillståndet

Närmare bestämmelser om innehållet i ansökningar som avses i artikel 8.4 i förordningen om invasiva främmande arter och om de med tanke på tillståndsprövningen behövliga utredningar som ska bifogas till ansökningarna får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om de villkor som ska meddelas i tillstånd som avses i artiklarna 8 och 9 i förordningen om invasiva främmande arter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Betänkande JsUB 8/2015 rd

13 §

Återkallande av tillstånd

Regionförvaltningsverket i Södra Finland kan återkalla ett tillstånd som beviljats med stöd av artikel 8 eller 9 i förordningen om invasiva främmande arter, om det på ett väsentligt sätt har brutits mot villkoren i tillståndet och verksamheten inte har gjorts förenlig med tillståndet inom en skälig tidsfrist som sätts ut av regionförvaltningsverket.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. finns det bestämmelser om återkallande av tillstånd som avses i artiklarna 8 och 9 i förordningen om invasiva främmande arter i artikel 8.5 i den förordningen.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid återkallande av tillstånd får utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Rätt att få uppgifter och utföra inspektion

Närings-, trafik- och miljöcentralen, Tullen och Regionförvaltningsverket i Södra Finland har trots sekretessbestämmelserna rätt att av varandra, av aktörer och av dem som bedriver sådan verksamhet som kräver tillstånd enligt förordningen om invasiva främmande arter eller verksamhet som avses i 11 § 2 mom. 2 punkten i denna lag få de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen över efterlevnaden av förordningen om invasiva främmande arter och denna lag.

Närings-, trafik- och miljöcentralen och Regionförvaltningsverket i Södra Finland eller en tjänsteman eller tjänsteinnehavare som dessa förordnat har rätt att för utförandet av sina uppgifter

- 1) röra sig på annans område,
- 2) få tillträde till en plats där det bedrivs sådan verksamhet som kräver tillstånd enligt artikel 8 eller 9 i förordningen om invasiva främmande arter eller som avses i 11 § 2 mom. 2 punkten i denna lag,
- 3) utföra inspektioner, undersökningar och mätningar samt ta prover.

Vid inspektioner ska 39 § i förvaltningslagen (434/2003) följas. (nytt 3 mom.)

Det som föreskrivs i 2 mom. gäller inte utrymmen som används för boende av permanent natur. Bestämmelser om Tullens befogenheter finns i tullagen (1466/1994).

15 §

Anlitande av assistent vid tillsynen

Myndigheterna kan vid utförandet av en uppgift som avses i 14 § 2 mom. även anlita en person som inte är tjänsteman eller tjänsteinnehavare. Den assisterande personen ska ha tillräcklig kompetens med tanke på uppgiftens natur.

På personer som biträder tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när de utför uppgifter som avses i denna paragraf. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

Betänkande JsUB 8/2015 rd

16 §

Fångst och dödande av fågel- eller däggdjursart som har kommit ut i miljön

En fågel- eller däggdjursart som kommit ut i miljön och som utgör en invasiv främmande art som ingår i unionsförteckningen eller en invasiv främmande art av nationell betydelse får fångas eller dödas med tillämpning av det som i 48 § 1 och 2 mom. och 49 § 1 mom. i jaktlagen bestäms om fångst och dödande av icke fredade djur.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller också andra fågel- och däggdjursarter som anses vara främmande arter och som det inte föreskrivs om i jaktlagen.

På fångstredskap och fångstmetoder som används för fångst av fågel- eller däggdjursarter som avses i 1 och 2 mom. tillämpas 33 § i jaktlagen, med undantag för 1 mom. 5 och 15 punkten i den paragrafen.

17 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan

1) förbjuda den som i strid med artikel 7.1 i förordningen om invasiva främmande arter eller i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller förelägganden som meddelats med stöd av den innehar, föder upp eller odlar, transporterar, släpper ut på marknaden, förmedlar eller säljer eller på annat sätt överlåter en invasiv främmande art som ingår i unionsförteckningen eller en invasiv främmande art av nationell betydelse från att fortsätta eller upprepa det förfarande som strider mot bestämmelserna,

2) förelägga den som uppsåtligen eller av oaktsamhet i miljön släpper ut en invasiv främmande art som ingår i unionsförteckningen eller en invasiv främmande art av nationell betydelse att utrota förekomsten av den art som har kommit ut i miljön,

3) förelägga den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot förbudet enligt 3 § 1 mom. mot att släppa ut främmande arter i miljön att utrota förekomsten av den art som till följd av överträdelser har kommit ut i miljön,

4) förelägga en fastighetsägare eller fastighetsinnehavare att fullgöra sin skyldighet enligt 4 §,

5) förelägga en aktör att fullgöra sin skyldighet enligt 5 §.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska när den meddelar ett föreläggande som avses i 1 mom. 2 eller 3 punkten även bestämma på vilket sätt en fågel- eller däggdjursart som betraktas som främmande art eller invasiv främmande art ska utrotas.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska, om det inte är uppenbart onödigt, förena ett förbud eller ett föreläggande som den har meddelat med stöd av 1 mom. med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

Om ett ärende som avses i 1 mom. inte har inletts på närings-, trafik- och miljöcentralens initiativ, får ärendet inledas skriftligen av en kommun eller samkommun på vars verksamhetsområde överträdelser eller försummelse framträder eller till vars område konsekvenserna av överträdelser eller försummelse kan utsträcka sig samt av en myndighet som övervakar allmänintresset i ärendet eller av någon annan som sköter en offentlig förvaltningsuppgift.

Betänkande JsUB 8/2015 rd

18 §

Beslagtagande och förstöring

Närings-, trafik- och miljöcentralen eller en tjänsteman eller tjänsteinnehavare som förordnats av den kan bestämma att en invasiv främmande art som innehas i strid med förordningen om invasiva främmande arter eller i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller förelägganden som meddelats med stöd av den ska tas i beslag och förstöras.

Den rätt som föreskrivs i 1 mom. har också Regionförvaltningsverket i Södra Finland eller en tjänsteman eller tjänsteinnehavare som förordnats av verket när de sköter tillsynsuppgifter enligt 7 § 3 mom.

Bestämmelser om beslag av varor finns i tvångsmedelslagen (806/2011).

19 §

Ändringsökande

Ändring i beslut som meddelats av närings-, trafik- och miljöcentralen och Regionförvaltningsverket i Södra Finland får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). **Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.**

Ändring i beslut som meddelats av Tullen får sökas på det sätt som föreskrivs i tullagen.

20 §

Anmälan till förundersökningsmyndighet

Om närings-, trafik- och miljöcentralen har sannolika skäl att misstänka att det har skett en sådan straffbar gärning som avses i 21 §, ska den göra en anmälan om saken till polisen eller Tullen för förundersökning. Anmälan behöver dock inte göras om gärningen med beaktande av omständigheterna är ringa och allmänintresset inte kräver en närmare utredning av saken.

21 §

Straff

Den som uppsåtligen i strid med artikel 7 i förordningen om invasiva främmande arter eller i strid med 11 § 2 mom. 2 punkten i denna lag eller i strid med ett tillstånd som beviljats med stöd av artikel 8 eller 9 i förordningen om invasiva främmande arter

1) innehar, föder upp eller odlar eller säljer eller på något annat sätt överlåter,
2) använder eller transporterar för egen räkning eller överlämnar för transport för egen räkning, eller

3) släpper ut på marknaden
en invasiv främmande art som ingår i unionsförteckningen eller en invasiv främmande art av nationell betydelse ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för brott mot bestämmelserna om invasiva främmande arter dömas till böter.

Betänkande JsUB 8/2015 rd

Om strängare straff för gärningen inte föreskrivs någon annanstans i lag, för brott mot bestämmelserna om invasiva främmande arter dömas också den som uppsåtligen eller av oaktsamhet i strid med artikel 7 i förordningen om invasiva främmande arter eller i strid med 3 § 1 mom. eller 10 § 2 mom. i denna lag släpper ut i miljön en invasiv främmande art som ingår i unionsförteckningen eller en invasiv främmande art av nationell betydelse eller en främmande art som avses i 3 § 1 mom.

Den som bryter mot ett med vite förenat förbud eller föreläggande som har meddelats med stöd av 17 §, kan lämnas obestraftad för samma gärning, om vitet har dömts ut genom ett lagakraftvunnet beslut.

Bestämmelser om straff för regleringsbrott finns i 46 kap. 1–3 § i strafflagen (39/1889). Bestämmelser om straff för smuggling finns i 46 kap. 4 och 5 § i strafflagen. Bestämmelser om straff för olaga befattningstagande med infört gods finns i 46 kap. 6 och 6 a § i strafflagen.

22 §

Förordning av jord- och skogsbruksministeriet

Närmare bestämmelser om kompetensen hos den personal som avses i artikel 8.2 b i förordningen om invasiva främmande arter får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

23 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 4 och 5 § träder dock i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet först den 1 januari 2017 .

2.

Lag

om ändring av naturvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i naturvårdslagen (1096/1996) 43 § och

ändras 15 § 1 mom. 2 punkten, sådan den lyder i lag 58/2011, som följer:

Betänkande JsUB 8/2015 rd

15 §

Tillståndskrävande undantag från fridlysningsbestämmelserna

Om syftet med att området inrättades inte äventyras, och med tillstånd av den myndighet eller inrättning som svarar för förvaltningen av området är det i nationalparker och naturreservat tillåtet att

2) decimera antalet individer av främmande eller invasiva främmande arter enligt lagen om hantering av risker orsakade av främmande arter (/) och även individer av andra växt- och djurarter om de har förökats alltför mycket eller annars blivit skadliga,

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 42 och 75 § i jaktlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i jaktlagen (615/1993) 42 § och 75 § 1 mom. 3 punkten, av dem 42 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 159/2011 och 75 § 1 mom. 3 punkten sådan den lyder i lag 516/2002, som följer:

42 §

Införelse och utsättande i frihet av vilt och viltbestånd av främmande ursprung

I denna paragraf avses med:

1) *vilt av främmande ursprung* vildkanin, kanadensisk bäver, bisamråtta, sumpbäver, i farm uppfödd fjällräv, mårhund, tvättbjörn, mink, dovhjort, kronhjort, sikahjort, vitsvanshjort och mufflon samt kanadagås och fasan,

2) *viltbestånd av främmande ursprung* vilt enligt 5 § 1 mom. 1 och 2 punkten som inte hör till vilt av främmande ursprung och som härstammar från ett i naturtillstånd levande bestånd som inte förekommer i Finland eller från ett bestånd som uppfötts i farm utanför Finland.

Betänkande JsUB 8/2015 rd

Vilt av främmande ursprung och viltbestånd av främmande ursprung får inte importeras från länder utanför Europeiska unionen eller från en medlemsstat i Europeiska unionen eller sättas ut i frihet utan tillstånd av Finlands viltcentral. ~~Utlåtande om tillståndsansökan ska begäras hos Finlands miljöcentral.~~ Tillstånd ska vägras, om åtgärden kan medföra skada på naturen eller de vilda djuren. Tillståndet kan förenas med villkor om hur införseln och utsättandet i frihet ska ske.

Vad som bestäms i 1 mom. tillämpas på motsvarande sätt på införsel av vilt av främmande ursprung och viltbestånd av främmande ursprung som härstammar från Åland till andra delar av Finland och utsättande av sådana djur i frihet.

Bestämmelser om införsel och utsläppande i miljön av invasiva främmande arter finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter och i lagen om hantering av risker orsakade av främmande arter (/). Bestämmelser om utsläppande i miljön av främmande arter finns i lagen om hantering av risker orsakade av främmande arter.

75 §

Brott mot bestämmelserna i jaktlagen

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

3) för in eller sätter ut i frihet vilt av främmande ursprung eller viltbestånd av främmande ursprung eller för in vilt av främmande ursprung eller viltbestånd av främmande ursprung som härstammar från Åland till andra delar av Finland eller sätter ut sådana djur i frihet i andra delar av Finland utan tillstånd enligt 42 § eller i strid med tillståndsvillkor,

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors 2.12.2015

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Jari Leppä cent
vice ordförande Reijo Hongisto saf
medlem Markku Eestilä saml
medlem Pertti Hakanen cent
medlem Teuvo Hakkarainen saf (delvis)
medlem Hanna Halmeenpää gröna
medlem Lasse Hautala cent
medlem Susanna Koski saml
medlem Kari Kulmala saf (delvis)
medlem Anne Kalmari cent

Betänkande JsUB 8/2015 rd

medlem Mats Löfström sv
medlem Jari Myllykoski vänst
medlem Arto Satonen saml
medlem Tytti Tuppurainen sd
medlem Eerikki Viljanen cent
medlem Harry Wallin sd.

Sekreterare var

utskottsråd Jaakko Autio.